

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-6322
Den 14. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1266 (MOF alm. del) stillet 16. april 2021 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Juel-Jensen (V).

Spørgsmål nr. 1266

"Som de nye regler for ansøgning om indvindingstilladelser på havet er bygget op, skal virksomhederne, uden at kende fremtiden, "gætte" på en fremtidig volumen, der forventes at kunne omsættes, men de er samtidig begrænset af, at de, hvis de gætter for højt, vil skulle betale en meget høj årlig minimumsafgift. Dette begrænser virksomhederne til kun at søge på den forretning, man umiddelbart håber på at kunne skabe, og tilladelserne indeholder derfor ikke megen fleksibilitet til at kunne tilpasse sig markedet for nye kunder/øget efterspørgsel uden nye dyre og tidskrævende undersøgelser. Umiddelbart må der være sammenfaldende interesser imellem ønsket om stigende indtægt til staten og virksomhedernes ønske om en fleksibilitet, der kan åbne mulighed for at øge forretningen, hvis potentialet opstår. Hvordan ser ministeren, at en virksomhed, når den ikke ved, om den opnår ret til indvinding eller ej, bliver i stand til at fremskrive et salg af varen de første par år, og hvordan sikrer ministeren fleksibilitet i de årlige indvindingsmængder, der giver virksomhederne mulighed for at opdyrke et nyt marked og indgå langsigtede aftaler med flere/nye kunder i løbet af en indvindingsperiode på kun 10 år?"

Svar

Der betales kun minimumsvederlag for eneretsområder udlagt efter auktion (auktionsområder). Der betales ikke minimumsvederlag for indvindingstilladelser til fællesområder og bygherreområder.

Minimumsvederlag er indført i auktionsområder for at sikre, at der ikke bydes ind på områder med det formål at reservere arealet og hermed i tilladelsesperioden reelt at udelukke andre interesserede fra at indvinde råstoffer i området. For indvindingstilladelser i auktionsområder skal der som minimum årligt betales for en mængde svarende til 30 pct. af den samlede tilladte mængde divideret med det antal år, indvindingstilladelsen gælder. Har tilladelsesindehaveren ikke i et enkelt år indvundet en mængde svarende til det betalte minimumsvederlag, kan denne mængde indvindes i de følgende år uden yderligere vederlagsbetaling.

I råstofindvindingstilladelser begrænses indvindingsmængden af en samlet tilladt mængde, der gælder for hele tilladelsesperioden, samt en årligt tilladt mængde, som følger kalenderåret.

For alle typer indvindingsområder fastsættes den tilladte samlede og årlige indvindingsmængde som udgangspunkt på baggrund af de ansøgte mængder. Den øvre grænse for den tilladte samlede og årlige indvindingsmængde kan dog begrænses af miljøhensyn eller andre hensyn – i praksis imødekommes den ansøgte indvindingsmængde dog i de fleste ansøgninger. Den til ansøgningen hørende miljøkonsekvensvurdering tager oftest udgangspunkt i indvinding af den ansøgte mængde. Det er

således ikke muligt at udvide den tilladte indvindingsmængde uden udarbejdelse af en ny miljøkonsekvensvurdering.

I fællesområder ansøges der ofte om fastsættelse af en årlig mængde svarende til 10-20 pct. af den samlede tilladte mængde samt en begrænsning på mængden af materialer, der må indvindes til opfyldning. Ansøger ønsker med disse årlige mængdebegrænsninger at sikre, at der kan indvindes råstoffer i fællesområder gennem hele tilladelsesperioden, og at den samlede tilladte mængde ikke indvindes inden for kort tid.

Lea Wermelin

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen